

никъ, докладвалъ писмено на републиката за възможноститѣ да се възстанови дубровнишката търговия въ българскитѣ земи, той дори не споменава нищо за гр. Варна, гдето не билъ останалъ вече нито единъ дубровчанинъ.

Не се знае дали последната дубровнишка колония въ Русе не е продължила своитѣ стопански връзки съ Дубровникъ и презъ града Варна. Възможно е частъ отъ експортиранитѣ стоки на русенскитѣ търговци да сж изнасяни презъ Варна. Но за сществуване на дубровнишката колония въ този градъ презъ това време не сж запазени никакви сведения.

5. Силистра.

Отъ архивитѣ на гр. Дубровникъ не може да се установи съ положителностъ, кога точно се заселила въ Силистра дубровнишката колония. Вѣроятно, не много по-късно отъ появяването на дубровнишкитѣ търговци въ Провадия и Варна, е имало вече и такива, които посещавали гр. Силистра. Това е било не по-късно отъ срѣдата на 16 в. Първитѣ точни данни за участието на дубровчанитѣ въ търговския и стопански животъ въ гр. Силистра сж отъ 1581 г. Въ описанието на едно посещение на единъ представител на католишката пропаганда въ Силистра и Провадия презъ пролѣтѣта на 1581 г. се казва, че въ първия градъ имало двамина търговци дубровчани, — Джакомо ди Лукари и Николо Марини¹⁾. Въ по-подробния докладъ на отецъ Иеронимъ отъ сжщата 1581 г. се казва: „Силистра е отдалечена два дни отъ Провадия и е на брѣга на Дунава; има 1500 огнища на правовѣрни и невѣрни. Католишкитѣ кжци сж осемъ, всичко 40 души дубровнишки търговци, по настоящемъ си служатъ съ свещеника отецъ Целестино . . .“²⁾.

Отъ тѣзи данни се разбира, че дубровнишката търговия се била много засилила и че самата колония твърде бързо нараствала по брой. За това и по-късно отъ Дубровникъ били изпращани нареждания направо до търговцитѣ въ Силистра. Така отъ 1594 г. е запазено подобно нареждане до „*Ai mercanti Ragusei residenti in Soffia, in Silistria . . .*“³⁾. Отъ този документъ се разбира, че по численостъ силистренската колония презъ това време идвала следъ софийската. Това се дължало на богатата околностъ на града Силистра, гдето се струпвали въ голѣми количества стоки за износъ.

Търговията на дубровчанитѣ въ това тържище се оживила особено отъ момента, когато софийския търговецъ Бенедето Рести основалъ своя търговска кжца въ Силистра. Неговъ представител въ този градъ билъ Андрея Рести, съ когото заедно изнасяли стоки. Освенъ това Рести билъ въ непрекъснати стопански връзки съ редица други силистренски търговци, както българи, тъй и дубровчани и др.

Най-видно мѣсто въ търговията на Силистра заемали българскитѣ търговци. Въ търговската книга на Рести сж споменати като негови

¹⁾ Fermentžin, 6.

²⁾ „*Silistria lontan di Provati due giornate et alla riva del Danubio, son fuochi in tutto fra fedeli et infedeli 1500. Sono case otto di latini, persone quaranta, tutti mercanti Ragusei . . .*“ Fermentžin, ц. с. 10.

³⁾ Lett. e com. т. 38 ф. 200.